

نامه لنین به اعضاء کمیته مرکزی

رفقا!

من این سطور را عصر روز بیست و چهارم می‌نویسم، اوضاع بی نهایت بحرانیست. مثل روز روشن است که اکنون دیگر تأخیر در قیام حقیقتاً برابر با مرگ است.

به جرئت تمام به رفقا اطمینان می‌دهم که اکنون دیگر همه چیز به مونی بسته است و مسائلی در دستور روز قرار دارد که نه با مشاوره می‌توان آنها را حل کرد و نه با کنگره‌ها (حتی اگر کنگره‌های شوراها باشند) بلکه حل آنها منحصراً از عهده خلق‌ها، توده و مبارزه توده‌های مسلح ساخته است.

فشار بورژوازی کورنیلوفی‌ها و بر کنار ساختن ورخوسکی نشان می‌دهد که نمی‌توان در انتظار نشست. باید به هر قیمتی شده امروز عصر یا شب هنگام پس از خلع سلاح یونکرها (و در صورت مقاومت غلبه بر آنان) و غیره اعضاء دولت را بازداشت نمود.

نمی‌توان در انتظار نشست! ممکنست همه چیز از دست برود!

تصرف فوری قدرت برابر است با: دفاع از مردم (نه از کنگره، بلکه از مردم، از ارتش و در درجه اول دهقانان) در مقابل دولت کورنیلوفی که ورخوسکی را رانده و دومین توطئه کورنیلوفی را تهیه دیده است.

چه کسی باید قدرت را به تصرف در آورد؟

این موضوع اکنون مهم نیست: بگذار قدرت را کمیته انقلابی جنگ (*) «یا مؤسسه دیگری» به تصرف در آورد که اعلام دارد آنرا فقط به نمایندگان حقیقی منافع مردم، منافع ارتش (پیشنهاد فوری صلح)، منافع دهقانان (باید زمین‌ها را بلافاصله ضبط کرد و مالکیت خصوصی را لغو نمود) و منافع گرسنگان تسلیم خواهد کرد.

باید تمام بخش‌ها، تمام هنگ‌ها و تمام نیروها به فوریت بسیج شوند و بیدرنگ نمایندگانی به کمیته انقلابی جنگ و کمیته مرکزی بلشویک‌ها بفرستند و مصرانه بطلبند: تا روز بیست و پنجم به هیچ وجه قدرت را در دست کرنسکی و شرکا باقی نگذارید، به هیچ وجه؛ این موضوع حتماً امروز عصر یا شب هنگام عملی شود.

تاریخ، انقلابیونی را که می‌توانند امروز پیروز شوند (و یقیناً امروز پیروز خواهند شد) ولی چنانچه کار را به فردا بیاورند بیم آن می‌رود بسی چیزها از دست بدهند، بیم آن می‌رود همه چیز را از دست بدهند، در مقابل تأخیری که روا دارند، نخواهد بخشید.

ما که امروز قدرت را بتصرف می‌آوریم، آنرا نه بر ضد شوراها، بلکه برای شوراها بدست می‌گیریم.

تصرف قدرت کار قیام است؛ هدف سیاسی آن بعد از تصرف معلوم می‌شود.

به انتظار اخذ رأی متزلزل ۲۵ اکتبر نشستن برابر است با نابودی با فورمالیته. مردم حق دارند و موظفند این قبیل مسائل را نه از راه اخذ رأی بلکه از راه زور حل کنند؛ مردم حق دارند و موظفند در لحظات بحرانی انقلاب نمایندگان خود و حتی بهترین نمایندگان خود را هدایت نمایند و در انتظار آنها ننشینند.

این موضوع را تاریخ کلیه انقلاب‌ها ثابت کرده است و هر آینه افراد انقلابی با علم به اینکه نجات انقلاب، پیشنهاد صلح، نجات پتروگراد، نجات از قحطی و واگذاری زمین به دهقانان – به آنها وابسته است لحظه را از دست بدهند جنایت آنان جنایتی بی حد و حصر خواهد بود.

دولت در تزلزل و تردید است. باید به هر قیمتی شده کارش به پایان رساند!

تأخیر در اقدام برابر با مرگ است.

تاریخ نگارش: ۲۴ اکتبر (۶ نوامبر) ۱۹۱۷. نخستین بار در سال ۱۹۲۴ بچاپ رسید.

(*) کمیته انقلابی جنگ وابسته به شورای پتروگراد در تاریخ ۱۲ (۲۵) اکتبر ۱۹۱۷ به دستور کمیته مرکزی حزب بلشویک‌ها تشکیل شد.

بازنویس: روبرت هاکوپیان، آبان ۱۳۸۳.